

GÖTEBORGS
UNIVERSITET

STATSVETENSKAPLIGA INSTITUTIONEN

REPRESENTATION AV ETNISKA MINORITETER OCH KORRUPTION

En kvantitativ studie om representationens
påverkan på korruption i svenska kommuner

Dennis Akgün Dehiller

Examensarbete:	15 hp
Kurs:	SK1523 Examensarbete statsvetenskap
Nivå:	Grundnivå
Termin:	VT 2019
Handledare:	Lena Wängnerud

Abstract

Syftet med denna uppsats är att undersöka sambandet mellan representation av etniska minoriteter och korruption i svenska kommuner genom en regressionsanalys. Då detta samband är relativt outforskat baseras denna hypotes på de teorier som återfinns dels i litteraturen kring kvinnlig representation och korruption, men också dels på litteraturen kring korruption i etnisk fraktioniserade stater. Den hypotes som undersöks i uppsatsen är ”högre andel personer med utländsk bakgrund i kommunfullmäktige bidrar till minskad korruption”. För att resultatet av studien ska bli så säkra som möjligt testas alltså etnisk representation mot tre index som fångar upp korruptionens olika former: (1) mutindex, (2) opartiskhet i samband med rekrytering och (3) opartiskhet i offentliga upphandlingar. För att undersöka sambandet inkluderas förutom den beroende variabeln, korruption, och den oberoende variabeln, etnisk bakgrund, även ett antal kontrollvariabler för att isolera effekten av den oberoende variabeln. Resultaten av regressionsanalysen visar representation av etniska minoriteter bidrar till ökad korruption och motbevisar istället den hypotes som testas i uppsatsen. Sambandet gäller för samtliga korruptionsindex använda i uppsatsen. Även om dessa resultat är statistiskt signifikanta är regressionernas förklaringsgrad så låg att det är svårt att faktiskt säga att detta samband gäller.

Nyckelord: etniska minoriteter, korruption, svenska kommuner

Innehållsförteckning

1. Introduktion	1
2. Litteraturöversikt	4
3. Teori	7
4. Data	11
4.1. <i>Design</i>	11
4.2. <i>Kommun- och landstingsfullmäktigeundersökningen 2012</i>	12
4.3. <i>Operationaliseringar</i>	13
4.3.1. <i>Korruption</i>	13
4.3.2. <i>Etniska minoriteter</i>	15
4.3.3. <i>Kontrollvariabler</i>	16
4.4. <i>Summering av variabler</i>	18
4.5. <i>Reliabilitet och begreppsvaliditet</i>	19
5. Metod	21
5.1. <i>Metodval</i>	21
5.2. <i>Heteroskedasticitet</i>	22
5.3. <i>Multikollinearitet</i>	22
6. Resultat	24
6.1. <i>Mutindex</i>	24
6.2. <i>Rekryteringsindex</i>	26
6.3. <i>Partiskhetsindex</i>	28
6.4. <i>Summering av resultat</i>	29
7. Diskussion	31
8. Referenser	33

1. Introduktion

Den nya globala ekonomin bygger till stor del på att vår värld aldrig tidigare varit så liten som den är just nu. Genom att ingå transnationella samarbeten, handels- och tullunioner har möjligheten att förflytta arbeten och kapital förenklats drastiskt. Men den nya globala ekonomin medför inte bara möjligheter, men även utmaningar. Bland dessa, menar Världsbanken, är korruption en utav de mest centrala (World Bank, 2018). De menar att korruptionen är en av vår samtids största utmaningar i bekämpandet av ekonomisk ojämlikhet och fattigdom. Varför menar de, beror på att det är de lägst ställda i samhället som ligger den största andelen av sin disponibla inkomst på t.ex. mutor. Enligt Världsbanken betalar den andel av befolkningen med lägsta löner i Paraguay i snitt 12,6% av sin inkomst i mutor till offentliga tjänstemän, medans de rikare hushållen betalar drygt 6,4% av sin inkomst (World Bank, 2018).

Det råder inga tvivel om att forskningsfältet kring korruption är noga utforskat och forskare har sedan länge undersökt dess bakomliggande mekanismer och konsekvenser. Inom korruptionsforskningen finns det två fält jag funnit speciellt intressanta – etniskt fraktioniserade samhällen och korruptionens närvaro i dessa stater och hur representationen av kvinnor i ledande maktpositioner påverkar korruption.

Den litteratur som jag funnit särskilt intressant inom korruptionsforskningen är korruptionens närvaro i etniskt splittrade stater. Här menar tidigare forskning att etnisk fraktioniserade stater generellt är mer korrupta än stater där det råder etnisk homogenitet (Mauro, 1995). Detta menar Shleifer och Vishny (1993) beror på att politiker i etnisk fraktioniserade samhällen i syfte att vinna väljarstöd tenderar att se efter en politisk grupp mer och omfördela resurser i deras fördel. Alltså är den korruptionsdrivande mekanismen i detta sammanhang favoritism, men också minoritetsgruppens obenägenhet att opponera mot korrupta politiker som handlar i deras intressen (Vanhanen, 1999).

Ett annat noga utforskat fält inom korruptionsforskningen är litteraturen kring kvinnlig representation och korruption. Man menar att kvinnor i ledande maktpositioner tenderar att minska korruptionen i ett land (Dollar, Fisman & Gatti, 2001).

Detta menar Bauhr, Charron & Wängnerud (2018) sker genom tre huvudsakliga bakomliggande mekanismer, (1) att kvinnor generellt är mer obenägna till att ta risker, (2) att kvinnor generellt är mer måna om en välfungerande offentlig sektor och (3) att kvinnor har incitament till att bryta upp de korrumpierade nätverken då forskarna menar att det är dessa nätverk som stänger ute kvinnorna från maktpositioner och hindrar dem från karriärmässiga avancemang. Baserat på detta menar forskningen (Dollar, Fisman & Gatti, 2001; Bauhr, Charron & Wängnerud, 2018) att ytterligare kvinnor på positioner där de är underrepresenterade bidrar till minskad korruption.

Med utgångspunkt i dessa två forskningsfält har jag därför valt att undersöka om ökad närvaro av personer med utländsk bakgrund kan ha en effekt på korruptionen likt den som effekt som tidigare forskning har funnit gällande närvaron av kvinnor. Jag menar att personer med utländsk bakgrund, likt kvinnor, blir strukturellt diskriminerade och därmed har incitament att bryta upp de nätverk som placerar dem under ett glastak. Men även den mekanism som återfinns i litteraturen om att kvinnor strävar efter mer välfungerande offentlig sektor är applicerbar även i fallet med personer med utländsk bakgrund, då dessa personer oftast är överrepresenterade i arbetslöshet och utanförskap (Statistiska centralbyrån, 2019).

Då forskningsfältet är relativt outforskat kommer mina teorier främst vila på de två välstuderade områdena nämnda ovan. Således menar jag att mitt främst bidrag till den existerande litteraturen kring forskning är att bidra med ett nytt perspektiv och alternativförklaring till korruptionens bakomliggande mekanismer. För att undersöka sambandet har jag valt att avgränsa mig till Sverige och undersöka hur representationen av etniska minoriteter i kommunfullmäktige påverkar korruptionen. Anledningen till att jag valt att undersöka just Sverige är dels på grund av svårtillgängliga data och svårigheten att definiera etniska minoriteter i andra länder vars demografi vi inte känner till lika väl. En annan fördel med att undersöka kommuner istället för nationalstater är även att antalet observationer ökar, vilket i statistiska analyser är önskvärt i syfte att dra mer robusta slutsatser. Att genomföra en undersökning på subnationell nivå menar även Bauhr, Charron & Wängnerud (2018) är representativt för korruption på nationell nivå. Men då Sverige är ett land med relativt låga nivåer av korruption behöver inte detta betyda att resultaten ur denna studie är generaliserbar för andra länder. Hade studiens subjekt istället varit ett land med högre korruption hade resultaten möjligtvis kunnat se annorlunda ut.

Syftet med denna uppsats är således att undersöka sambandet mellan representation av etniska minoriteter i kommunfullmäktige och nivån av korruption. Utifrån detta syfte hypotesen ”Högre andel personer med utländsk bakgrund i kommunfullmäktige bidrar till minskad korruption”. Bakgrunden till jag finner detta samband särskilt intressant att undersöka grundar sig i det empiriska exemplet Nya Zeeland. Baserat på Transparency internationals (2019) Corruption Perception Index är Nya Zeeland världens andra minst korrupta land. Det som är intressant med Nya Zeeland är att det är ett land med hög etnisk mångfald där exempelvis staden Auckland är störst den staden, men även den mest etnisk diversifierade (Stats NZ, 2013).

Detta avsnitt följs av ett avsnitt som presenterar relevant tidigare forskning som till stor del ligger till grund för uppsatsen. Därefter kommer teori redogöras för, följt av en presentation av det datamaterial och operationaliseringar som studien bygger på. Efter detta presenteras den metod som tillämpas i uppsatsen. Efter detta presenteras resultaten och diskuteras i efterföljande avsnitt.

2. Litteraturöversikt

Denna del av uppsatsen syftar till att ge en genomgång av den relevanta litteratur som till stor del kommer ligga till grund för denna uppsats. Som nämnts i introduktionen råder det en stor brist på litteraturen kring det ämne jag valt att undersöka. Av denna anledning ligger fokus i denna litteraturöversikt på att ge en genomgång av den litteratur som behandlar sambandet mellan etniskt fraktioniserade samhällen och korruption.

Korruption likt annan kriminell aktivitet är svårt att undersöka i empirin och har således länge undersökts av forskare i syfte att försöka klargöra vad som driver dess framväxt och anledning till varför graden av korruption varierar mellan stater. Då det saknas konsensus om en definition av korruption blir fenomenet ännu mer svårstuderat. Den vanliga synen på korruption är dock ”missbrukandet av offentlig makt i egenvinnande syfte” (Transparency International, 2019).

I generellt termer brukar man tala om detta missbrukandet av makt som en handling där fördelen med att agera korrupt är större än de potentiella nackdelarna av att åka fast och bli straffad för den (Treisman, 2000). La Porta et al. (1999) menar att det som främst påverkar huruvida en person anser det är värt att genomföra en korrupt handling är hur väl rättssystemet i staten ifråga fungerar och hur stor påföljden av dennes handlade kan bli. Forskarna menar således att incitamenten till att agera korrupt minskar betydligt om risken för att bli påkommen och straffad ökar. En stor del av detta grundar sig i hur starka de offentliga institutionerna är menar Shleifer och Vishny (1993). Stater med ineffektiva institutioner och låg kontroll tenderar därför att ha högre grad av korruption, särskilt i form av muttransaktioner i samband med offentliga upphandlingar.

Risken för att bli påkommen är även större i demokratier än i auktoritära regimer då yttrande- och föreningsfriheten bidrar till att intressegrupper och journalister engagerar sig mer i maktmissbruk och i avslöjandet av människorna bakom detta (Putnam, Leonardi & Nanetti, 1994). Även baserat på Lipsets (1959) moderniseringsteori präglas demokratier oftast av högre utbildade människor, vilket ökar risken för att bli påkommen. Detta gäller även stater med en högre ekonomisk tillväxt (Lipset, 1959).

Majoriteten av studier inom ämnet korruption observerar variationen mellan länder för att hitta dessa mekanismer. Dock har Charron, Dijkstra & Lapuente (2015) valt att undersöka korruption och "Quality of Government" i Europa på subnationell nivå. De menar att korruptionen och hur väl den offentliga sektorn fungerar varierar starkt mellan regioner inom ett land, och att det därför kan ge ytterligare förklaringar till varför korruption förekommer.

Även Del Monte & Papagni (2007) genomför en undersökning på subnationell nivå i Italien för att undersöka de stora variationerna mellan de olika regionerna. Del Monte & Papagni (2007) menar att variationen inom Italien främst kan förklaras genom deras institutionella övergång till federalism. I och med decentraliseringen av resurser och offentliga funktioner menar de att politiker blev mer ansvarslösa då ansvaret delegerades ut till regionerna. Detta medförde nya möjligheter för regionala politiker att ta emot mutor, då exempelvis uppgifter som utfärdandet av körkort och andra intyg samt vilka projekt man ska finansiera med offentliga medel delegerades och genomfördes av regionerna.

Charron, Lapuente & Rothstein (2018) finner att graden av korruption varierar kraftigt mellan regioner inom Italien. Forskarna finner att regionen Valle d'Acosta har en utav de bäst fungerande offentliga sektorerna och lägst korruptionsnivå i Italien. Vad som gör Valle d'Acosta unikt är att regionen har hög etnisk mångfald i landet och att dess officiella språk är både italienska och franska (Conseil de la Vallée, 2018). Ett annat närliggande exempel är Sydtyrolen som även detta är en relativt icke-korrupt region med hög etnisk mångfald. Den tysktalande delen av medborgarna boendes i Sydtyrolen representeras även i det italienska parlamentet av South Tyrolean People's Party (Pallaver, 2008).

Etnisk fraktionisering har i tidigare forskning (Mauro, 1995; Alesina, Devleeschauwer, Easterly & Wacziarg, 2003) vanligtvis definierats som sannolikheten att två slumpvis valda individer tillhör olika folkgrupper, talar olika språk och/eller har olika religiös tro. Mauro (1995) och Alesina, Baqir och Easterly (1999) finner belegg för att nationalstater där det råder hög etnisk fraktionisering tenderar att vara mer korrupta än i stater som är mer etniskt homogena. Detta med bakgrund i att ju mer diversifierad väljarskaran är, desto mer fokus läggs på omfördelning på resurser i syfte att vinna röster, framför att se efter befolkningens vilja och behov som helhet. Således, menar forskarna, att befolkningens benägenhet att

opponera emot korrupta politiker minskar så länge politikerna agerar i fördel till den egna etniska gruppen. Det är därför mer sannolikt att minoriteter i ett etniskt splittrat samhälle därför väljer att inte sluta stödja en politiker på grund av dennes korrupta handlingar (Glaeser & Saks (2004).

Vanhanen (1991) menar att etniska minoriteter inte bara ger ett frikort till de korrumpade politikerna, utan att dessa även direkt stödjer dessa, särskilt i de fall där den politiker som agerar korrupt tillhör samma etniska grupp som väljaren. Vanhanen (1991) menar att det är mer sannolikt att en politiker som känner starkt tillhörighet till en viss etnisk grupp, med större sannolikhet kommer bedriva en politik som gynnar de andra medlemmarna i samma grupp. Detta favoriserande beteende menar Vanhanen (1999) inte endast är avgränsat till etniska grupper, men även religiösa och etnolingvistiska grupper.

Vidare menar Easterly och Levine (1997) att hög etnisk mångfald främjar en typ av policyimplementering och beslutsfattning om fördelning av offentliga resurser som är hämmande för den ekonomiska tillväxten. Denna typen av policyer bidrar till utvecklandet av rent-seeking och gör det svårare att allokera offentliga resurser på ett sätt som är gynnsamt ur ett långsiktigt ekonomiskt perspektiv, som t.ex. utbildningssystem och infrastruktur. Även La Porta, Lopez-de-Silanes, Shleifer & Vishny (1999) finner att etniskt splittrade stater präglas av högre korruptionsnivåer och ineffektiv resursallokering av offentliga varor.

Shleifer och Vishny (1993) menar att politiker och tjänstemän endast kan genomföra korrupta handlingar om det finns tillfällen att genomföra handlingarna. Alltså, i en värld där det inte finns personer som betalar mutor, finns det alltså inte heller någon att ta emot dessa och därmed uteblir samtliga korrupta transaktioner. Dock menar forskarna att dessa transaktioner sker i större utsträckning i de samhällen där det råder stor etnisk mångfald. De argumenterar för att samhällen där det endast finns en mottagare av mutor är de minst korrupta samhällena, men att antal transaktioner och den generella korruptionen ökar allt eftersom antalet mottagare av mutor ökar. Shleifer och Vishnys (1993) teori tar avstamp i litteraturen om hur politiker och tjänstemän är mer benägna att se efter den egna gruppen och omfördela resurser på ett sätt som gynnar dessa.

Baserat på detta menar de att samhällen med hög etnisk mångfald tenderar att ha fler mutmottagare, då varje enskild etnisk grupp med största sannolikhet tas hand om av en

enskild korrupt politiker som själv tillhör gruppen. Alltså, ju fler etniska grupper i ett samhälle, desto fler mottagare av mutor och därmed korruption.

Summa summarum menar alltså litteraturen om etnisk splittrade samhällen att korruptionen i ett land är högre då den etniska mångfalden ökar. Detta sker som ett resultat av dels politiker som fördelar resurser i syfte att vinna väljarstöd, men även dels eftersom etniska minoriteter tenderar att se efter sin egen grupps intressen framför allmännyttan. Baserat på denna litteratur är det alltså ett positivt samband mellan korruption och etnisk mångfald.

3. Teori

Denna del av uppsatsen syftar till att redogöra för de teorier som förekommer i litteraturen om hur kvinnlig representation påverkar graden av korruption. Efter en genomgång av de centrala teorier som präglar detta forskningsfält följer en diskussion om huruvida dessa mekanismer är applicerbara på fallet om representationen av personer med utländsk bakgrund.

Swamy, Knack, Lee och Azfar (2001) undersöker genom en statistisk analys hur förekomsten av andelen kvinnor i ledande positioner på arbetsmarknaden och på parlament påverkar korruptionen. Detta samband testas med hjälp av flera oberoende dataset, framtagna av Kaufmann et al. (1999), Transparency International och Political Risk Service. Resultatet i denna studie tyder på att en högre andel kvinnor på arbetsmarknaden, men även i politiska maktpositioner har en negativ påverkan på korruptionen. En av de förklaringar som Swamy et al. (2001) återger är utifrån ett kriminologiskt perspektiv och menar att kvinnor generellt är mer obenägna till risk än män och därav inte deltar i kriminella aktiviteter. Därav, menar forskarna, att det är mindre sannolikt att kvinnor är inblandade i korrupta transaktioner. En annan förklarings som argumenteras för är att kvinnor generellt är mer måna om allmännyttan än vad män är. Således menar Swamy et al. (2001) att det är mindre troligt att kvinnor offerar allmännyttan i syfte att gynna sina egna intressen.

Även Dollar, Fisman & Gatti (2001) undersöker sambandet mellan kön och korruption i en välciterad publikation. Forskarna undersöker sambandet utifrån hur andelen kvinnliga

ledamöter i parlament påverkar ett lands nivå av korruption och finner där ett negativt samband. Likt Swamy et al. (2001) menar de att deltagandet av kvinnor minskar korruptionen och menar att detta beror på att kvinnor generellt handlar mer utifrån ett etiskt perspektiv, snarare än för egenvinnande syften. Dollar, Fisman & Gatti (2001) menar att kvinnor i parlament generellt är mer benägna att rösta utifrån sociala problem, har högre integritet och är mer generösa vid ekonomisk beslutsfattning. Detta, menar jag, tyder på likande slutsatser som Swamy et al. (2001) drar om att kvinnor generellt ser efter allmännyttan i högre utsträckning.

Gokcekus & Mukherjee (2004) undersöker sambandet utifrån hur andelen kvinnor inom offentliga verksamheter påverkar ett lands upplevda korruptionsnivå. Resultatet av deras undersökning indikerar att korruptionen minskar i de länder där det kvinnliga deltagandet på arbetsmarknaden är relativt lågt. Däremot finner forskarna att sambandet inte gäller i de länder där andelen kvinnor på arbetsmarknaden är relativt hög. Detta tyder på ett icke-linjärt samband mellan kön och korruption, där ytterligare kvinnliga anställningar på en arbetsmarknad med låg grad av kvinnor minskar korruptionen, men dess effekt avtar då andelen kvinnor får lika mycket makt som männen. Gokcekus & Mukherjee (2004) ger baserat på detta en alternativ förklaring till sambandet, och menar att en möjlig förklaring till detta kan vara hur gruppdynamiken förändras då fler kvinnor anställs. En möjlig förklaring till detta är att den nyanställda inte påverkas i lika stor utsträckning av organisationskulturen och därmed bryter befintliga strukturer och nätverk, men att den anställda allt efter att tiden går, anammar kulturen i större utsträckning och blir en del av det korrumpierade kulturen.

Goetz (2007) förklarar sambandet utifrån möjligheten att agera korrupt från första början. Forskaren menar att kvinnor inte har en negativ inverkan på korruption endast baserat på deras beteende, utan att det snarare handlar om att kvinnor inte tillåts delta i de etablerade nätverk där korruptionsbrotten förekommer. Goetz (2007) menar alltså att det är den systematiska diskrimineringen av kvinnor som inte låter de träda in i de korrumpierade patriarkala nätverken, vilket i sin tur inte ger dem möjlighet att delta i korruptionsbrott. Goetz (2007) menar dock att den systematiska diskrimineringen även ger kvinnor incitament till att bryta dessa "old boys network" och därmed minska korruptionen. En liknande argumentation förs av Cheng och Tavits (2011) som menar att de som ingår i dem patriarkala nätverken fungerar som gatekeepers, vilka hindrar kvinnor från att anträ nätverken och rekryteras till specifika positioner.

Bauhr, Charron & Wängnerud (2018) menar att kvinnor med ledande maktpositioner inom arbetsliv och politik generellt är mer benägna att försöka förbättra tillhandahållandet av offentliga varor och tjänster. Mer specifikt menar de att kvinnor har incitament att förbättra den offentliga servicen och policyimplementering som kan gynna kvinnan i samhället, så som exempelvis policyer beträffande familjeomsorg och hälso- och sjukvård. Detta eftersom de menar att kvinnor i större utsträckning är beroende av en välfungerande offentligmakt än vad män är. Detta stöds också av tidigare forskning av Watson & Moreland (2014) som hävdar att kvinnliga representanter framförallt främjar policyer som gynnar kvinnliga rättigheter och sociala utgifter i syfte att förbättra situationen för kvinnor i samhället. Till stor del kan denna litteratur även kopplas till den argumentation som förs i Swamy et al. (2001) och Dollar, Fisman & Gatti (2001) som menar att kvinnor engagerar sig mer i frågor som bidrar till allmännytta genom att lägga större fokus på sociala frågor. Enligt Gokcekus & Bengyak (2015) bidrar även ökat antal kvinnor i maktpositioner till samhällsutveckling i form av utbildning och tillväxt.

Utifrån denna litteratur kan vi då alltså se tre olika bakomliggande mekanismer som ligger till grund för det negativa samband mellan kvinnlig representation och korruption. Den första, som tyder på att kvinnor generellt är mer obenägna till risk och i mindre omfattning deltar i kriminella aktiviteter (Swamy et al., 2001), den andra mekanismen som menar att kvinnor till stor del har incitament att bryta upp de etablerade korrupta nätverken eftersom detta är ett hinder för kvinnor inom arbetslivet att nå makt- och ledarpositioner (Goetz, 2007; Cheng & Tavits, 2011; Bauhr & Charron, 2017) och slutligen den mekanism som tyder på att kvinnor i maktpositioner generellt handlar mer allmännyttigt och är mer villiga att ta beslut för att gynna den offentliga sektorn (Bauhr, Charron & Wängnerud, 2018; Dollar, Fisman & Gatti, 2001).

Utifrån de tre funna mekanismerna nämnda ovan, menar jag att de två sistnämnda är relevanta för det samband jag testar. I linje med Bauhr, Charron & Wängnerud (2018) menar jag att etniska minoriteter, likt kvinnor, tillhör en grupp som är underrepresenterad, dels på arbetsmarknaden överlag, men även dels på högre maktpositioner inom arbetsmarknad och politik. En svensk studie av Dancygier, Lindgren, Oskarsson, Vernby (2015) granskar hur det kommer sig att personer med utländsk bakgrund är underrepresenterade i kommun- och landstingsfullmäktige och den svenska riksdagen. Efter att ha analyserat partikandidater och valsedlar mellan året 1991 och 2010 finner de att personer med utländsk härkomst

förekommer mycket mer sällan på valsedlarna. Dancygier et al. (2015) menar att kandidater med utländsk bakgrund blir strukturellt diskriminerade då partier väljer kandidater till partilistorna och blir således utan representation. Resultatet av denna studie kan kopplas till Bauhr & Charron (2017) där de menar att kvinnor blir strukturellt diskriminerade för sitt kön och således inte släpps in i den inre maktcirkeln. Därav menar jag, likt fallet med könsdiskriminering, att etniska minoriteter har incitament att bryta det etablerade nätverk och normer som främjar den diskriminering som hindrar dem från karriärmässigt avancemang.

Men jag menar även att politiker med utländsk bakgrund också har incitament att bedriva den typ av politik som gynnar den offentliga sektorns funktion. Denna typen av korruptionshämmande politik diskuteras i Bauhr, Charron & Wängnerud (2018) där de menar att kvinnliga politiker bedriver en typ av politik som förbättrar tillhandahållandet av offentliga varor och tjänster i syfte att förbättra situationen för kvinnor i samhället. Även Alexander & Ravlik (2015) hävdar att kvinnliga politiker strävar efter att förbättra den offentliga sektorn, men främst utifrån den anledning att kvinnor är mer beroende av en välfungerande offentlig sektor där resurser används i syfte att gynna allmännyttan före den typ av resursallokering som gynnar privata intressen. Liket denna argumentation menar jag därmed att invandare och personer med utländsk bakgrund är mer beroende av en välfungerande offentlig sektor och välfärdssystem. Detta med bakgrund i att invandrare är överrepresenterade i långtidsarbetslöshet och är de största mottagarna av ekonomiskt bistånd i Sverige. I den arbetsmarknadsstatistik som förs över Sverige framgår att arbetslösheten bland inrikes födda år 2018 uppgick till 3,8 %, medan arbetslösheten för utrikes födda uppgick till 15,4 % (Statistiska centralbyrån, 2019). Det framgår även i Socialstyrelsens (2018) statistik att den grupp som mottager högst andel ekonomiskt bistånd i Sverige är unga vuxna i Sverige, varav 63 % av dessa är utlandsfödda. På så vis menar jag att etniska minoriteter, likt kvinnor, är beroende av en välfungerande offentlig sektor och ett socialt skyddsnät i större utsträckning än icke-minoriteter.

4. Data

4.1. Design

För att undersöka sambandet mellan representation av etniska minoriteter och korruption kommer en statistisk analys att tillämpas. För att undersöka sambandet har jag valt att avgränsa mig till Sverige och undersöka dess kommuner. Anledningen till att jag valt att avgränsa mig till Sverige är dels på grund av svårigheten att definiera begreppet etnisk minoritet i nationalstater vars demografi vi inte känner till, men även dels på grund av att data över ledamöters ursprung i samtliga stater inte existerar. Emellertid har detta undersökts i Kommun- och landstingsfullmäktigeundersökningen (2012) och är tillgänglig till vårt förfogande.

Då Sverige är ett land med relativt låg grad av korruption hade det varit svårt att genomföra studien på en nationellnivå och över tid då graden av korruption i Sverige som stats har varit statisk under en längre tid. Således hade en granskning av riksdagsledamöter och Sveriges korruptionsnivå varit svårt att granska i en statistisk analys då regressionsanalyser förutsätter att det finns en variation (Wooldrige, 2015). Dock har forskarna Dahlström & Sundell (2013) funnit att det finns en stor variation mellan korruptionen i Sveriges kommuner trots den låga graden av korruption i Sverige som helhet. Forskarna menar att korruption snarare är ett problem på regionalnivå än på nationellnivå, till skillnad från många andra länder. För att exemplifiera detta pekar de på Göteborg som är en kommun som genomgått flera korruptionsskandaler det senaste decenniet. Anledningen till detta menar Dahlström & Sundell (2013) är den ledarskapskultur som existerar i Göteborgskommun. Således syftar jag till att undersöka sambandet mellan representation av etniska minoriteter och korruption utifrån Sveriges kommuner.

För att isolera effekten av representationen på korruptionsnivå kommer även ett antal kontrollvariabler inkluderas i regressionsmodellerna. Först kommer den oberoende variabeln (etnisk bakgrund) att testas mot den beroende variabeln (korruption) för att se om det existerar ett bivariat samband mellan dessa. Efter detta kommer även kontrollvariabler inkluderas för att kontrollera detta bivariata samband för andra förklaringsfaktorer och se hur detta samband förändras när dessa adderas.

4.2. Kommun- och landstingsfullmäktigeundersökningen 2012

Kommun- och landstingsfullmäktigeundersökningen (hädanefter KOLFU) är en enkätundersökning genomförd av ett forskarlag vid Göteborgs Universitet. Undersökningen vänder sig till samtliga folkvalda politiker i Sveriges 290 kommuner och 20 landsting. KOLFU har genomförts tre gånger under åren 2008, 2012 och 2017. KOLFU är det mest ambitiösa projekt som riktas mot folkvalda i Sverige och syftar inte bara att undersöka politikernas politiska uppfattningar och åsikter, men även deras sociala bakgrunder, arbetsuppgifter och generella syn på samhället och dess problem (Karlsson & Gilljam, 2014).

Den undersökning som jag har tillgång till att arbeta med har hämtats via Svensk Nationell Datatjänst (SND) och är de resultat från den KOLFU-undersökning man genomfördes år 2012. Denna undersökning skickades primärt ut via e-post och enkäten besvarades sedan via en internetlänk. I de fall då e-postadresser saknades till politikerna skickades istället postenkät till deras bokföringsadresser. Undersökningen skickades totalt till cirka 13 500 personer, varav 10 491 svar mottogs av respondenterna. Detta innebär en svarsfrekvens om ungefär 79 procent. Av de svarande respondenter visar det sig att svarsfrekvensen mellan män och kvinnor är relativt lik, men också att äldre fullmäktigeledamoten tenderade att svara i större utsträckning än yngre. Svarsfrekvensen för sju av de åtta riksdagspartierna låg mellan 77 och 82 procent, medan det åttonde partiet, Sverigedemokraterna, hade lägst svarsfrekvens om 62 procent (Karlsson & Gilljam, 2014).

I den datamängd jag tillhandahållits via SND har dock vissa variabler exkluderats för att säkerställa respondenternas anonymitet. Dessa är bland annat i vilken kommun eller landsting politikern är verksam och partitillhörighet i de fall politikern företräder ett lokalt parti. Datamängden har i övrigt kompletterats med uppgifter från Valmyndigheten om kön och ålder, samt huruvida respondenten tillhör ett styrande eller oppositionsparti (Karlsson & Gilljam, 2014). Värt att nämna är även det faktum att vissa utav frågorna endast besvarats av antingen kommun- eller landstingspolitiker. I de fall då politikern har dubbla uppdrag har denne besvarat samtliga frågor. Således finns det skillnader mellan antalet svar på respektive fråga, dock relativt små sådana (Karlsson & Gilljam, 2014).

4.3. Operationaliseringar

4.3.1. Korruption

Min beroende variabel, korruption, mäts genom tre index baserade på svar i KOLFU-undersökningen. Dessa index baseras på ett working paper skrivet av Dahlström & Sundell (2013). Anledning till att korruptionen mäts i tre olika index är för att mäta olika korrumpade aktiviteter i samhället som nödvändigtvis inte fånga upp utav ett enda index. De tre indexen är (1) mutindex, (2) opartiskhet i samband med rekrytering och (3) opartiskhet i beslutsfattning. Då korruption är ett svårdefinierat begrepp har jag valt att även inkludera variabeln opartiskhet. Detta med bakgrund i Dahlström & Sundell (2013) där de menar att opartiskhet i offentlig beslutsfattning är normen för välfungerande institutioner och det som är känt som Quality of Government. Opertiskhet nämns även som ett centralt begrepp i Rothstein & Teorell (2008) där de följer definitionen av korruption som ”*corruption involves a holder of public office violating the impartiality principle in order to achieve private gain*”. De menar att denna definition av korruption är mer omfattande och även inkluderar nepotism, klientelism och diskriminering. Därmed menar jag att opartiskhet är en indikator för korruption och därmed ett bra komplement till dem två andra indexen. Genom att undersöka samtliga tre index menar jag att mina resultat således blir mer stabila och mindre känsliga för slumpens påverkan.

Mutindexet baseras på huvudfrågan ”Enligt din uppfattning, i vilken utsträckning har följande förekommit i din kommun under mandatperioden?”, där respondenten besvarar påståendena ”En företagare har erbjudit en gåva eller tjänst till en offentliganställd tjänsteman i samband med en upphandling” och ”En offentliganställd har tagit betalt för att utföra en tjänst som egentligen inte ingår i hans/hennes arbetsuppgifter. Respondenterna har i undersökningen fått besvara frågan på en sjupoängsskala där 1 innebär att dessa aktiviteter inte alls förekommit och där 7 innebär att det förekommit i mycket stor utsträckning. Alltså, tyder ett högre tal på skalan på större förekomst av korrupt aktivitet. Likt Dahlström och Sundell (2013) har jag adderat värdena av svaren på dessa två påståenden och delat detta med antalet frågor, i detta fall två, för att på så vis skapa ett index. Alltså antar även indexet, likt frågorna, ett värde mellan 1 och 7 där 1 är minst korrumpat och 7 är mest.

Det andra indexet som speglar opartiskhet i samband med rekrytering, baseras även denna på samma huvudfråga som mutindexet, alltså om i vilken utsträckning följande aktivitet som förekommer i respondentens kommun. Delfrågorna för detta index är dock istället ”En före detta politiker har blivit anställd i en ledande position inom den kommunala förvaltningen eller inom ett kommunalt bolag” och ”En tjänsteman har blivit anställd trots att hon/han inte var den mest meriterade”. Även dessa frågor besvaras utifrån en sju-poängsskala där 1 motsvarar att detta inte förekommit alls och 7 att det förekommit i stor utsträckning. Svartvärdet på frågorna har sedan adderats och dividerats med antalet besvarade frågor, dvs. två, för att sedan skapa detta index (Dahlström & Sundell, 2013). Vidare testar Dahlström och Sundell (2013) robustheten i deras tre index. Detta gör man bland annat genom att genomsöka nyhetstidningar efter artiklar där mutbrott inom kommuner. Genom att testa detta för varje kommun kommer man fram till att det finns en positiv och signifikant korrelation mellan antal förekomster av korruption i nyhetsartiklarna och deras mutindex. Därav menar forskarna att indexen är vattentäta. För vidare tester och validering av dem enskilda indexen refererar jag till Dahlström och Sundell (2013).

Det sista indexet som speglar opartiskhet i beslutsfattning baseras på frågan ”Med opartiskhet menas att inga ovidkommande hänsyn tas när beslut fattas, till exempel, till individer, företag eller grupper. I vilken utsträckning uppfattar du att följande typer av ärenden behandlas opartiskt i din kommun?” i KOLFU-undersökningen (2012). Utifrån denna huvudfråga svarar respondenten på en fem-poängsskala, där 1 motsvarar ”i mycket liten utsträckning” och 5 ”i mycket stor utsträckning” huruvida detta förekommer inom (1) bostadsförmedling, (2) bygglov, (3) miljötillstånd, (4) upphandling och (5) rekrytering av tjänstemän. Till skillnad från två ovan nämnda index, tyder här en högre siffra istället på ett opartiskt beteende, eller icke-korrupt. Därav har jag likt Dahlström & Sundell (2013) kodat om svarsalternativen och vänt dem, så att detta index även ökar då den upplevda partiskheten ökar.

Detta för att i slutändan förenkla och förtydliga tolkningen av regressionerna, då detta underlättas om samtliga index speglar ett dåligt beteende när de ökar.

4.3.2. Etniska minoriteter

Etnisk minoritet definieras enligt Nationalencyklopedin (2019) som en etnisk grupp som utgör en minoritet i ett specifikt område, exempelvis nationalstat eller region. Dock finns det andra svårigheter med att definiera vem som till etniska minoriteter. Då det inte finns en tydligt dragen linje för vilka som ingår i en minoritetsgrupp kan det vara svårt att kategorisera politiker som minoriteter respektive icke-minoriteter, särskilt då det kan vara oberoende av var man faktiskt är född. För att förtydliga detta menar jag att en person som adopterats i ung ålder inte nödvändigtvis behöver se sig själv tillhöra minoriteter, då denna person huvudsakligen är uppvuxen i Sverige. Därför har jag valt att definiera min oberoende variabel utifrån frågan ”Var någonstans har du, respektive din far och din mor, huvudsakligen vuxit upp?” i KOLFU (2012).

Respondenten ges här svarsalternativen sju svarsalternativ för att besvara var denne själv är uppvuxen samt var hans/hennes mor och far är uppvuxen. De första fyra svarsalternativen avser att personen ifråga är uppvuxen i Sverige (landsbygd, tätort, stad eller storstad i Sverige) och de tre senare alternativen avser att personen är uppvuxen utomlands (KOLFU, 2012). Bland dessa tre svarsalternativ besvarar man om man själv eller ens föräldrar är uppvuxna i annat nordiskt land, annat land i Europa eller i ett land utanför Europa. Således möjliggör detta även att göra skillnad på de etniska minoritetsgrupperna.

För att kategorisera minoriteter och icke-minoriteter har jag valt att dela upp respondenterna i tre underkategorier; svensk bakgrund, utländsk bakgrund och utlandsfödd. Svensk bakgrund har jag preciserat som att personen uppgett att den huvudsakligen är upp uppvuxen i Sverige och har minst en förälder uppvuxen i Sverige (antingen på landsbygd, tätort, stad eller i storstad). Nästa kategori, utländsk bakgrund, har jag definierat som en person som själv huvudsakligen är uppvuxen i Sverige, men vars både mor och far är uppvuxna utomlands. Utlandsfödd har definierats som en person som är född utanför Sverige och vars bägge föräldrar är födda i utlandet. Utifrån dessa underkategorier har jag valt att definiera utländsk bakgrund och utlandsfödda till att tillhöra minoriteter och personer med svensk bakgrund till att tillhöra icke-minoriteter. Uppdelning, samt frekvens visas i tabell 1 nedan.

Tabell 1: Uppdelning av politikers etniska bakgrund

Icke-minoritet	Minoritet	
Svensk bakgrund	Utländsk bakgrund	Utlandsfödd
N = 7 854	N = 262	N = 449

Svårast att definiera är de personer som själva är födda i Sverige, men med en utländsk förälder. Detta eftersom det finns en tänkbar variation mellan dessa personer och huruvida de anser sig själva tillhöra en minoritetsgrupp eller inte. Eftersom detta är väldigt svårt att avgöra i denna typen av kvantitativ studie hade möjligtvis en kvalitativ intervjustudie gjort sig lämplig för mer precist kunna kategorisera de respondenter vars svar gör dem svåra att tilldela grupp. Dock menar jag att en statistisk studie, som denna, är lämpligare än en kvalitativ studie då det möjliggör för mig att arbeta med en större mängd data och istället för att undersöka ett urval, istället undersöka en hel population, som i detta fall är kommunpolitiker (Esaiasson et al., 2017).

Vidare är min huvudsakliga förklarande variabel en dummyvariabel som antar värdet 0 om respondenten tillhör gruppen icke-minoritet och värdet 1 om respondenten tillhör gruppen minoritet.

4.3.3. Kontrollvariabler

Utifrån den litteratur och dem teorier denna uppsats utgår ifrån har jag identifierat ett antal variabler som är viktiga att inkludera i regressionsmodellen för att isolera effekten av representationen av etniska minoriteter påverkar korruption (Esaiasson et al., 2017). Dessa kontrollvariabler har inkluderats dels för att isolera effekten av vår huvudsakliga förklarande variabel, men också dels för att undvika ett omitted variable bias, då resultaten av regressionerna kan bli missledande om det finns en korrelation mellan en utelämnad variabel och den beroende variabeln (Wooldrige, 2015).

Som nämnts tidigare i litteraturöversikten är det tydligt att en stor del av den tidigare forskningen som undersökt sambandet mellan kvinnlig representation och korruption kommer fram till att det existerar ett negativt icke-linjärt samband (Gokcekus & Bengyak, 2015; Esarey & Chirillo 2013). Då flera publikationer över ett längre tidsspänn kommit fram till

samma slutsatser menar jag att detta är en variabel som är viktig att kontrollera för. Kontrollvariabeln för könstillhörighet antar värdet 0 om respondenten angett att denna är man och 1 om denne är kvinna. Uppgifter om kön i KOLFU-undersökningen (2012) baseras inte på respondenternas svar i undersökningen, utan har kompletterats ifrån valmyndigheten (Karlsson & Gilljam, 2014).

Även en kontrollvariabel för ålder har inkluderats i regressionsmodellen. Detta baserat på Mocan (2004) som undersöker effekten av ålder på korruption och finner att individer mellan 20 och 54 är mer benägna att betala mutor jämfört med yngre, vilket tyder på att äldre skulle ha större incitament att agera korrupt. Baserat på detta och en kartläggning av korruption i Sverige av Brottsförebygganderådet (2013), där det framgår att den typiske personer som förekommer i Riksenheten mot korruptions korruptionsärenden är en man i medelåldern, har jag valt att inkludera kontroll för ålder. Variabeln för ålder är uppdelade i fem åldersgrupper: (1) 18–24, (2) 25–34, (3), 35–49, (4) 50–64 och (5) 65–80. Alltså antar variabeln ett värde mellan 1 och 5, där 1 är där de yngsta observerade respondenterna ingår och 5 är de äldsta.

Sambandet kommer även kontrolleras för utbildningsnivå och dess påverkan. Treisman (2000) menar att utbildningsnivåer har en direkt påverkan på ekonomisk tillväxt, vilket i har en hämmande effekt på korruption. Detta menar han sker genom rationalisering av offentliga och privata aktörer, vilket gör maktmissbruk och korruperad aktivitet svårare att dölja. Tittle (1980) hävdar att personer med högre social och materiell status i samhället är mer avvikande till risk när det kommer till korruption. Detta eftersom, menar han, beror på att de har mer att förlora om deras negativa beteende skulle upptäckas. Denna kontrollvariabla speglar även till viss del socioekonomisk status, vilket jag annars tänkte basera på respondenternas svar om deras ungefärliga årliga inkomst. Då utbildning och årlig inkomst med största sannolikhet är högt korrelerade återfinns en risk för multikollinearitet (Wooldrige, 2015). Med bakgrund i detta inkluderas endast utbildningsvariabeln.

Utbildningsnivån baseras på frågan ”Vilken skolutbildning har du?” i KOLFU (2012). Respondenten har här fyra alternativ: (1) Grundskoleutbildning, (2) Gymnasie-/folkhögskoleutbildning, (3) Högskole-/universitetsutbildning och (4) forskarutbildning. Efter detta har jag delat upp svaren i två grupper om ”lägre utbildning” och ”högre utbildning” där de två förstnämnda alternativen ingår i ”lägre utbildning” och två senare ingår

i ”högre utbildning”. Utbildningsvariabeln kan således anta värdet 0 eller 1, där ett högre värde tyder på en högre utbildningsnivå.

Även baserat på tidigare forskning av Kittilson & Tate (2004) har jag valt att inkludera en kontrollvariabel för vänsterorienterad partitillhörighet. Detta eftersom forskarna funnit att sympatisörer till vänsterpartier ser efter minoritetsgruppers särintressen i större utsträckning. Denna typ av politik, som driver en särgrupps intressen, menar Banerjee & Pande (2007) leder till ökad korruption. De partier som jag klassificerat som vänsterpartier är vänsterpartiet, socialdemokraterna och miljöpartiet. Denna variabel är kodad som en dummyvariabel och antar värdet 1 om partitillhörigheten är vänsterparti och värdet 0 om det är annat parti.

4.4. Summering av variabler

Nedan summeras samtliga huvudsakliga- och kontrollvariabler som kommer ingå i regressionsmodellen. I tabellen nedan (Tabell 2) presenteras antal observationer (N), medelvärde (MEDEL), standardavvikelsen (STD.AV.) och minimum- och maximumvärden för respektive variabel. Variablerna har även kontrollerats för eventuella outliers. Dessa outliers kan leda till felaktiga estimeringar och därmed felaktiga resultat (Wooldrige, 2015). Dock har inga sådana som märkbart påverkar resultatet funnits.

Något värt att nämna är de relativt stora fluktuationerna av antalet observationer mellan samtliga, variabler. Som nämnts tidigare har inte samtliga respondenter i KOLFU (2012) besvarat samtliga frågor. Vilka frågor som besvaras beror på respondentens typ av politiska uppdrag, då kommun- och landstingspolitiker inte nödvändigtvis behöver besvara samma fråga (Karlsson & Gilljam, 2014). Det förekommer även bortfall i de fall då responsen valt att inte besvara frågan eller om denne besvarat frågan med ett alternativ som ”vet ej/ingen uppfattning”. Dock menar jag att det trots detta fortfarande är ett representativt urval med ett relativt stort antal observationer, vilka mitt resultat kommer bygga på.

Tabell 2: Summering av variabler inkluderade i regressionsanalysen

VARIABEL	N	MEDEL	STD. AV.	MIN	MAX
MUTINDEX	4 679	1,6278	1,1434	1	7
PARTISKHETSINDEX	8 215	2,3028	1,1023	1	5
REKRYTERINGSINDEX	5 558	2,9919	1,854	1	7
ETNISK BAKGRUND	8 565	0,083	0,2759	0	1
KÖN	10 489	0,4302	0,4951	0	1
UTBILDNING	10 445	0,53	0,4991	0	1
ÅLDER	10 489	3,701	0,9385	1	5
VÄNSTERPARTI	9 762	0,5158	0,4997	0	1

4.5. Reliabilitet och begreppsvaliditet

I denna del av uppsatsen syftar jag till att kritiskt granska det datamaterial och operationaliseringar som används i uppsatsen. Detta kommer jag göra främst utifrån dess reliabilitet och begreppsvaliditet.

Jag anser att begreppsvaliditeten i denna undersökning är relativt stark. Detta innebär att det råder en god överensstämmelse mellan de teoretiska begrepp i uppsatsen och de valda empiriska indikatorerna som jag använt i min data (Esaiasson et al. 2017). Essensen av det jag vill undersöka är hur etniska minoriteter i ledande positioner påverkar nivån av korruption. Utifrån detta valde jag därmed att granska ledamöter i kommun- och landstingsfullmäktige. Genom frågan i KOLFU (2012) valde jag sedan att operationalisera min oberoende variabel utifrån frågan ”Var någonstans har du, respektive din far och din mor, huvudsakligen vuxit upp?”. Denna fråga menar jag är mer representativ för det jag i denna uppsats vill fånga, än en fråga om var ledamoten är född, då den frågan hade kunnat ge upphov till att inkludera personer som är födda utomlands men huvudsakligen är uppvuxna i Sverige och därför inte ser sig själva som minoriteter.

Även min beroende variabel, korruption, menar jag präglas av stark begreppsvaliditet. Då det som tidigare nämnt är svårt att mäta korruption baseras istället korruptionsbegreppet på ledamöternas upplevda korruption. Att använda sig av ett mått som baseras på perception av korruption är inte helt ovanligt inom korruptionsforskningen (Swamy et al., 2001) då det mått på korruption som är mest frekvent förekommande inom forskning vars observationer bygger på nationer är Transparency Internationals (2019) mått ”Corruption perception index”. En stor

anledning till varför forskningen främst använder sig av perceptionsbaserade korruptionsmått är eftersom det finns ett väldigt stort mörkertal, då antalet fall av korruption som rapporteras är väldigt få relativt antalet faktiskt fall av korruption (Brottsförebygganderådet, 2013). Fall som rapporteras behöver inte heller innebära att korruption de facto förekommit. Då detta mått endast finns på nationellnivå kan den dessvärre inte tillämpas i denna uppsats. Således menar jag att begreppsvaliditeten i min uppsats är stark.

Även reliabiliteten i mitt arbete menar jag är stark. Då denna uppsats primärt baseras på KOLFUs (2012) enkätundersökningar av ett forskarlag vid Göteborgs Universitet, och är den mest omfattande undersökningen vars syfte är att undersöka kommun- och landstingspolitiker. Jag menar således att mätmetodiken är okänslig för slumpens inverkan. Detta skulle eventuellt kunna bevisas genom att jämföra den undersökning man genomförde 2012 med den tidigare, samt senare undersökning. I denna jämförelse menar jag att vi hade kunnat se likartade resultat men mindre marginella avvikelser. Vidare menar jag att förutsatt att min kvantitativa metod tillämpas konsekvent kommer reliabiliteten bevaras genom uppsatsens gång (Esaiasson et al., 2017).

Nämnvärt är att det alltid finns ett problem med subjektivitet då datainsamling sker genom enkätundersökningar, då respondentens upplevda verklighet inte de facto behöver vara den verklighet som existerar. Det kan även uppstå en viss typ av partiskhet då olika respondenter upplever de termer och fenomen som frågas efter i en enkätundersökning på olika sätt. Men utifrån den högra svarsfrekvens och antal observationer som erhållits i KOLFU (2012) menar jag att fördelarna med att använda detta datamaterial är större än konstruera en egen enkätundersökning under de begränsande resurser jag arbetar under.

5. Metod

För att undersöka sambandet mellan representation av minoriteter och korruption har jag valt att tillämpa en statistisk design och undersöka sambandet utifrån en regressionsanalys. I denna analys är korruption min beroende variabel och representationen av etniska minoriteter i kommunfullmäktige den oberoende variabeln. Syftet med denna del av uppsatsen är att ge en genomgång av metoden som tillämpas och dess eventuella problematik.

5.1. Metodval

För att undersöka huruvida det finns en samband mellan våra två huvudsakliga variabler, korruption och representation, har jag valt att tillämpa en tvärsnittsanalys. Detta låter oss undersöka stora mängder data, vilket jag menar är nödvändigt om man har som mål att kunna generalisera sina resultat för en stor del av populationen (Wooldrige, 2015, Esaiasson et al., 2017).

Som beroende variabler har jag använt mig av korruption, och vi undersöker således huruvida representationen har en effekt på denna. Då, som nämnt i tidigare avsnitt, har vi erhållit tre olika indikatorer på korruption – ett som speglar upplevelsen av muttransaktioner, ett som speglar partiskhet i upphandlingar och ett som speglar den upplevda nepotismen i samband med rekrytering. Samtliga testats i regressionsanalysen. Alltså varierar vår beroende variabel. Vidare kommer samtliga tre fullständiga modeller analyseras, varav den modell som är bäst kommer diskuteras mer ingående. Vilken modell som är bäst baseras dels på förklaringsgraden och dels på antalet signifikanta variabler (Stock & Watson, 2015). Utöver den beroende och oberoende variabeln inkluderas även tre kontrollvariabler, kön, ålder och en dummyvariabel för politiker som tillhör vänsterorienterade partier. Dessa inkluderas för att minska risken för spuriösa resultat. Dock menar jag att det är godtyckligt att tänka att de inkluderade kontrollvariablerna utesluter ett omitted variable bias. Då detta samband ännu är relativt outforskat baseras kontrollvariablerna främst på den forskning som redovisats i litteraturöversikten.

Avslutningsvis vill jag belysa en mindre begränsning, vars förekomst i denna uppsats hade givit större stöd åt det kausala samband jag undersöker. Då den data jag erhållit är en undersökning som gör mätningar vid ett tillfälle, menar jag att jag genom att få tillgång till data från ytterligare mätningstillfällen hade kunnat genomföra en paneldataanalys och därmed undersöka sambandet under en längre tidsperiod. Baserat på Esiasson et al. (2017) menar jag därmed att det kausala sambandet såldes hade stärkts. Problematiken i detta är att KOLFUs tidigare undersökning inte inkluderar de frågor som jag bygger mina korruptionsindikatorer på (KOLFU, 2008) och att deras senare undersökning inte finns tillgänglig på Svensk Nationell Datatjänst (SND). Därav är en paneldataanalys baserat på den data som idag finns tillgänglig inte möjlig.

5.2. Heteroskedasticitet

Ett vanligt förekommande antagande i tvärsnittsstudier är antagande om konstant varians i feltermen. Då man gör ett felaktigt antagande om heteroskedasticitet finns en risk för felaktiga estimeringar och därmed resultat. Homoskedasticitet i error termen är ett krav för att estimaten ska vara korrekta. För att kontrollera för heteroskedasticitet i error termen har jag därför genomfört ett Breusch-Pagan-test i Stata.

Detta test genomför ett chi-2 test för att avgöra huruvida konstant varians i feltermen förekommer. Resultatet av detta test påvisar att heteroskedasticitet förekommer i feltermen. Detta kan åtgärdas genom att använda robusta standardfel i regressionsmodellen. Vad som kan vara problematiskt med att tillämpa robusta standardfel kan vara att resultatet av regressionerna kan påvisa högre standardfel, vilket leder till att våra variabler blir statistiskt insignifikanta (Wooldrige, 2015).

5.3. Multikollinearitet

Multikollinearitet innebär att det förekommer hög korrelation mellan två eller fler av våra oberoende variabler i regressionsmodellen. Alltså innebär detta att om det skulle förekomma en hög korrelation mellan exempelvis vår huvudsakliga förklarande variabel, etniska bakgrund, och ålder. Detta är problematiskt då det blir svår att isolera effekten av enskilda variabler och hur dessa påverkar vår beroende variabel. Då multikollinearitet är ett vanligt förekommande problem när en genomför en i multipel regressionsanalys kontrollerar jag för

multikollinearitet för att säkerställa att estimeringarna blir så korrekta som möjligt. Detta görs genom ett Variance Inflation Factor-test (VIF-test). VIF-testet ger regressionsmodellen ett värde där ett värde över 1 innebär att det finns en viss korrelation mellan flera oberoende variabler. Oftast brukar man tolka ett VIF-testets värde mellan 5 och 10 som att det finns hög korrelation mellan de oberoende variablerna. I detta fall visar VIF-testet ett medelvärde om 1,04, vilket tyder på att korrelationen mellan våra oberoende variabler är väldigt lågt. Detta värde innebär att variansen i de uppskattade koefficienterna är 1,04 gånger högre än om de var helt korrelerade. Då detta är ett väldigt lågt VIF-värde är dock detta inte problematiskt (Westerlund, 2005).

6. Resultat

I denna del av uppsatsen presenteras resultaten av min regressionsanalys. Den första delen visar resultatet där mutindexet är den beroende variabeln, den andra delen visar resultatet för regressionen med rekryteringsindexet som beroende variabel och slutligen, i den tredje delen visas resultatet från regressionsmodellen med partiskhetsindexet som beroende variabel.

6.1. Mutindex

Den första modellen där mutindexet är den beroende variabeln estimeras utifrån följande modell:

$$\begin{aligned} \text{Korruption}(\text{Mutor})_{it} &= a_1 + \beta_1 \text{Etnisk bakgrund}_{it} + \beta_2 \text{Kön}_{it} + \beta_3 \text{Utbildning}_{it} + \beta_4 \text{Ålder}_{it} \\ &+ \beta_5 \text{Tillhör vänsterparti}_{it} + u_{it} \end{aligned}$$

Tabell 3: Resultat från regressionsanalys med mutindex som beroende variabel

Korruption - mutindex	Modell 1	Modell 2	Modell 3	Modell 4	Modell 5
Etnisk bakgrund	0,310*** (3.77)	0,315*** (3.84)	0,308*** (3.74)	0,299*** (3.66)	0,308*** (3.70)
Kön		-0,0480 (-1.31)	-0,0623 (-1.69)	-0,0721 (-1.95)	-0,0387 (-1.05)
Utbildningsnivå			0,110** (3.09)	0,0992** (2.80)	0,0960** (2.68)
Ålder				-0,0831*** (-3.84)	-0,0726*** (-3.58)
Dummyvariabel för vänsterparti					-0,0172 (-0.48)
Konstant	0,0141*** (89.04)	-0,0126 (72.29)	-0,433*** (58.70)	-0,424*** (20.71)	-0,379*** (20.51)
N	4128	4128	4117	4117	3892
R ²	0,005	0,006	0,008	0,012	0,012

t-statistik inom parantes

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

Som framgår i Tabell 3 påvisar det bivariata sambandet (Modell 1) mellan korruption, i detta fall i form av mutor, och etnisk bakgrund. Vi ser att det finns ett positivt samband vilket tyder på att korruptionen generellt ökar om ledamoten tillhör en etnisk minoritetsgrupp. Detta samband är signifikant vid 0,1 % signifikansnivå, vilket även modellens konstant är.

Vid adderandet av kontrollvariabel för kön (Modell 2), visar sambandet ett negativt samband mellan att vara kvinna (dvs när könsvariabeln antar värdet 1) och korruption. Denna koefficient är dock inte signifikant för någon utav de valda signifikansnivåerna. Det intressanta i denna modell är dock att koefficienten för etnisk bakgrund blir större vid kontroll för kön. Detta tyder på att etniska minoriteter har en starkare positiv påverkan på korruption då man isolerar denna effekt för kön.

Även utbildningsnivå är signifikant, dock vid 1% signifikansnivå. Detta samband är positivt och tyder på att högre utbildade ledamöter leder till högre korruption i form av muttransaktioner. Värt att påpeka är att denna effekt är relativt liten. Denna kontrollvariabel antar värdet 0 om respondentens högst avklarade utbildning är gymnasiet och 1 om detta är eftergymnasial utbildning. Alltså, om respondenten är högutbildad, ökar detta korruptionsindexet med 0,110 på en sjupoängskala.

Vid kontroll för ålder (Modell 4) ser vi att det återfinns ett starkt signifikant samband då koefficienten är signifikant vid 0,1 % signifikansnivå. Sambandet är negativt och tyder på att ju äldre ledamot, desto mindre risk för muttransaktioner. Även dummyvariabeln för tillhörighet till vänsterorienterat parti tyder på ett negativt samband, dock är denna signifikant.

Värt att tillägga här är att förklaringsgraden, R^2 , är relativt liten. Denna visar att etnisk bakgrund endast förklarar 0,5 % av all variation i korruptionsvariabeln. Detta är ett väldigt lågt värde. Förklaringsgraden ökar då mer av variationen förklaras av dem oberoende variablerna och antar ett värde om 1 om all variation är förklarad.

6.2. Rekryteringsindex

Den första modellen där rekryteringsindexet är den beroende variabeln estimeras utifrån följande modell:

$$\begin{aligned} &Korruption(\text{rekrytering})_{it} \\ &= a_1 + \beta_1 \text{Etnisk bakgrund}_{it} + \beta_2 \text{Kön}_{it} + \beta_3 \text{Utbildning}_{it} + \beta_4 \text{Ålder}_{it} \\ &+ \beta_5 \text{Tillhör vänsterparti}_{it} + u_{it} \end{aligned}$$

Tabell 4: Resultat från regressionsanalys med rekryteringsindex som beroende variabel

Korruption - rekrytering	Modell 6	Modell 7	Modell 8	Modell 9	Modell 10
Etnisk bakgrund	0,295** (2.86)	0,290** (2.81)	0,277** (2.69)	0,257* (2.51)	0,259* (2.52)
Kön		0,0619 (1.12)	0,0361 (0.65)	0,0174 (0.31)	0,0886 (1.57)
Utbildningsnivå			0,209*** (3.95)	0,191*** (3.61)	0,202*** (3.69)
Ålder				-0,145*** (-4.72)	-0,160*** (-5.12)
Dummyvariabel för vänsterparti					-0,209*** (-3.80)
Konstant	2,952*** (107.90)	2,929*** (88.20)	2,834*** (69.19)	3,403*** (26.60)	3,433*** (25.50)
N	4885	4885	4871	4871	4570
R ²	0,002	0,002	0,005	0,010	0,017

t-statistik inom parantes

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

Likt resultatet i det bivariata sambandet för mutindexet (tabell 3, modell 1) tyder det bivariata sambandet i rekryteringsindexet (Modell 6) även på ett positivt samband. Alltså, ökar opartiskheten vid rekrytering då ledamoten tillhör en etnisk minoritet. Detta är signifikant och positivt för samtliga modeller. Vid jämförelse av tabell 3 och tabell 4 ser vi att variabeln etnisk bakgrund har relativt lika stora koefficienter.

Variabeln för kön påvisar även den ett positivt samband, vilket indikerar att kvinnliga ledamöter upplever större partiskhet i rekrytering än vad män gör. Nämnvärt är att dess koefficient är relativt liten och därmed dess effekt. Dock är detta samband dock inte signifikant, vilket gör att vi inte kan dra en slutsats kom huruvida detta stämmer eller inte. Även utbildningsnivå är här positivt och signifikant. Denna tyder på att högutbildade ledamöter upplever större partiskhet vid rekrytering än vad lågutbildade gör. Utbildningsvariabeln ökar även här förklaringsgraden, R^2 , till skillnad från vad könsvariabeln gjorde.

Variabeln för ålder visar även här ett negativt samband. Det är signifikant vid 0,1-procentsnivå. Detta tyder på att ju äldre styrelseledamot, desto lägre korrupsionsnivå. Även dummyvariabeln för vänsterorienterad partitillhörighet påvisar här ett signifikant samband, till skillnad från modell 5 (tabell 3). Den påvisar dock ett negativt samband och tyder på att ledamöter tillhörande vänsterorienterade partier har en negativ effekt på partiskhet i rekryteringsprocesser.

Även här är det värt att nämna modellens förklaringsgrad då den ännu en gång är relativt låg. Modellens förklaringsgrad för det bivariata sambandet är lägre än det förklaringsgrad som presenterades i tabell 3. Även om denna skillnad inte är stor, indikerar förklaringsgraden för modell 6 att etnisk bakgrund endast förklarar 0,2 procent av all variation i den beroende variabeln. Då samtliga kontrollvariabler adderats visar denna en förklaringsgrad om 1,7 %, vilket även det är väldigt lågt.

6.3. Partiskhetsindex

Den första modellen där indexet för partiskhet är den beroende variabeln estimeras utifrån följande modell:

$$\begin{aligned} &Korruption(partiskhet)_{it} \\ &= a_1 + \beta_1 Etnisk\ bakgrund_{it} + \beta_2 Kön_{it} + \beta_3 Utbildning_{it} + \beta_4 Ålder_{it} \\ &+ \beta_5 Tillhör\ vänsterparti_{it} + u_{it} \end{aligned}$$

Tabell 5: Resultat från regressionsanalys med partiskhetsindex som beroende variabel

Korruption - Partiskhet	Modell 11	Modell 12	Modell 13	Modell 14	Modell 15
Etnisk bakgrund	0,262*** (5.84)	0,254*** (5.66)	0,261*** (5.81)	0,255*** (5.67)	0,271*** (5.82)
Kön		0,0913*** (3.70)	0,0955*** (3.85)	0,0904*** (3.64)	0,127*** (4.97)
Utbildningsnivå			-0,0542* (-2.24)	-0,0612* (-2.53)	-0,0379 (-1.50)
Ålder				-0,0420** (-3.24)	-0,0401** (-2.98)
Dummyvariabel för vänsterparti					0,000716 (0.03)
Konstant	2,284*** (183.01)	2,248*** (144.78)	2,273*** (116.48)	2,436*** (44.95)	2,355*** (40.05)
N	7257	7256	7240	7240	6757
R ²	0,005	0,007	0,007	0,009	0,011

t-statistik inom parantes

* $p < 0.05$, ** $p < 0.01$, *** $p < 0.001$

I den modeller där den beroende variabeln speglar partiskhet i offentliga upphandlingar påvisar variabeln för etnisk bakgrund ett positivt och signifikant vid 0,1 % signifikansnivå. Detta tyder som i tidigare modeller (tabell 3 och tabell 4) på att den upplevda korruptionen i form av partiskhet generellt ökar då styrelseledamoten tillhör en etnisk minoritetsgrupp. Detta positiva samband gäller för samtliga modeller under kontroll för samtliga variabler.

Nämnvärt är att koefficienten i modell 11 är mindre än i modell 1 och 6. Viktigt att ha i åtanke är dock att pariskhetsindexet antar ett värde mellan 1 och 5 och inte som i fallet med de tidigare modellerna, ett värde mellan 1 och 7.

Även kontrollvariabeln för kön är här positiv och signifikant vid 0,1 % signifikansnivå. Detta tyder på att korruptionen ökar då fler kvinnor tillsätts i fullmäktige. Dock är dess effekt väldigt liten, då korruptionen skulle öka med 0,0913 på en fempoängsskala om ledamoten är kvinna.

Kontrollvariabeln är utbildning påvisar ett negativt samband mellan högre utbildning och korruption. Till skillnad från tidigare modeller (se tabell 3 och 4) tyder detta samband på att ökad utbildning leder till minskad korruption. Dock är dess effekt relativt liten, men signifikant för modellerna 13 och 14. Denna signifikans försvinner vid adderandet av dummyvariabeln för vänsterparti.

Även ålder har en negativ påverkan på korruption i detta fall. Åldersvariabeln är signifikant vid 1 % signifikansnivå och tyder på att ju äldre ledamöter, desto mindre korruption. Dess effekt är liten, men negativ. Vid kontroll för vänsterorienterat parti förändras inte mycket i regressionen. Dess koefficient tyder på ett positivt samband, dock är variabeln insignifikant och dess estimerade effekt (koefficient) väldigt liten.

6.4. Summering av resultat

Baserat på resultaten i tabell 3, 4 och 5 framgår det att samtliga modeller har relativt låg förklaringsgrad, vilket tyder på att de undersökta variablerna står för en relativt liten del av variationen i respektive korruptionsindex. Dock går det trots den låga förklaringsgraden att se ett samband mellan etnisk bakgrund och korruption, då det i samtliga modeller, under kontroll för samtliga inkluderade variabler, är positiv. Alltså tyder vårt resultat på att representation av etniska minoriteter bidrar till högre nivåer av korruption. Detta samband är signifikant i samtliga modeller.

Kontrollvariabeln för kön är mer svårtolkad, då denna endast är signifikant i det index som mäter partiskhet i offentliga upphandlingar (se tabell 5). Den koefficient som estimerats till

variabeln är dock i detta fall väldigt liten och det är därför svårt att säga att vi har funnit att denna har en avgörande effekt på korruptionen. Variabelns koefficient är relativt liten för samtliga regressionsmodeller, dock endast negativ i den modell där den beroende variabeln är ett index för muttransaktioner.

Utbildning är även denna variabel relativt svårtolkad. I modellerna i tabell 3 och 4 är denna positiv, vilket tyder på att högre utbildning bidrar till mer korruption. Detta samband är även signifikant för samtliga modeller i bägge tabeller. Dock påvisar variabeln en väldigt svag, dock signifikant, negativ effekt i tabell 5. Alltså tyder denna på att utbildning minskar partiskheten i offentliga upphandlingar, medans den ökar antalet muttransaktioner och korruption i samband med rekrytering.

Ålder visar sig ha en negativ effekt på korruptionsindexen. Detta gäller för samtliga modeller där variabeln är kontrollerad för, där denne även är signifikant. Vi ser även att när vi kontrollerar sambandet för denna variabel att förklaringsgraden ökar mest för någon utav kontrollvariablerna. Vid kontroll för denna variabel blir även koefficienten för den förklarande variabeln, etnisk bakgrund, lägre.

Dummyvariabeln för vänsterorienterad partitillhörighet är endast signifikant i en utav modellerna, där denna indikerar att vänsterpartier har en negativ påverkan på partiskhet i samband med rekrytering, och därmed har en korruptionsförebyggande effekt.

7. Diskussion

Ett tidigare starkt samband mellan representation och korruption har rapporterats i tidigare litteratur, speciellt i den litteratur om kvinnlig representation, vars teorier och mekanismer jag presenterar i uppsatsen teoridel. Ytterst lite om det samband jag varit intresserad av att undersöka har dock förekommit i litteraturen. Baserat på teorier om hur kvinnliga representanter har incitament för att bryta de existerande nätverken och jobba för en mer välfungerande offentlig sektor undersöktes hur representationen av etniska minoriteter och påverkar korruption. I hypotesen antogs därmed, i linje med litteraturen om kvinnlig representation och korruption, att etniska minoriteter även har en negativ inverkan på korruptionen. Denna hypotes baseras på de gemensamma nämnare som utgör likheter mellan minoritetsgrupper: strukturell diskriminering av dem och strävan efter en välfungerande offentlig sektor, men även beroendet av denna (Goetz, 2007; Bauhr, Charron & Wängnerud, 2018; Cheng & Tavits, 2011; Bauhr & Charron, 2017)

Förvånansvärt visade resultaten av statistiska analys att representation av etniska minoriteter snarare ökar korruptionen snarare än minskar den. Alltså motsäger resultaten den hypotes som presenterades i uppsatsens inledningsdel. Istället, kan vi se ett relativt starkt positivt samband, som är signifikant för samtliga tre beroende variabler som indikerar korruption. Även det index för opartiskhet som inkluderades i regressionen i syfte att öka resultatens stabilitet påvisar ett positivt samband, och tyder därmed på att representation av etniska minoriteter bidrar till högre grad av korruption. Därmed står resultatet av denna uppsats snarare i linje med den litteratur som finns kring etnisk fraktioniserade samhällen och korruption. Resultatet i denna uppsats stöds bland annat av Shleifer och Vishny (1993) som menar att hög etnisk mångfald i samhällen skapar rum för fler mutmottagande individer tillhörande respektive etnisk grupp. Men det stöds även av den litteraturen som pekar på att minoriteter är mer benägna att ta hand om sina egna, snarare än att se efter hela befolkningen som helhet (Vanhanen, 1991; Shleifer och Vishnys, 1993). Det föreligger flera möjliga förklaringar till varför detta samband påvisas. Även om studiens resultat tyder på ett positivt samband, istället för det negativa som förutspått i hypotesen, betyder det dock inte att etniska minoriteter inte vill bryta de korrumpade nätverk som strukturellt diskriminerar dem och/eller vill arbeta för ett bättre fungerande offentliga sektor. Däremot menar jag att studiens resultat snarare tyder på att effekten av att se efter sina egna gruppmedlemmar är dominerande.

Dock menar jag att detta resultat bör tolkas med försiktighet då regressionsanalysens förklaringsgrad är låg. Den högsta förklaringsgrad som påträffas i resultaten är 1,7 %, vilket är en alldeles för låg nivå för att kunna dra några robusta slutsatser om sambandets sanningsenlighet. Alltså menar jag att även om den hypotes som presenterades i början av uppsatsen, ”Högre andel personer med utländsk bakgrund i kommunfullmäktige bidrar till minskad korruption”, har motbevisats i regressionsmodellerna, så är resultatet ändå inte robust. Alltså, även om sambandet är det motsatta till vad som förväntades är det inte långt ifrån att vara ett nollsamband. Kanske hade vidare forskning inom området haft möjligheten att undersöka sambandet över flera olika tidsperioder för att öka robustheten i sambandet och fastställa dess kausalitet. Ett alternativ hade även varit att testa det bivariata sambandet med ett annat korruptionsmått än det som presenteras i Dahlström & Sundell (2013) i syfte att se om detta kan öka förklaringsgraden.

Mer forskning kring detta samband krävs dock innan sambandets riktning och robusthet kan fastställas. Då detta resultat återfunnits i denna studie, återstår att hitta de mekanismer som utgör detta samband. Genom att i framtida forskning undersöka sambandet närmre, hitta andra möjliga förklaringar och mekanismer, samt genom att inkludera flera kontrollvariabler som möjliggör en bättre förklaringsgrad för hela modellen och därmed mer generaliserbar.

8. Referenser

- Alesina, A., Baqir, R., & Easterly, W. (1999). Public goods and ethnic divisions. *The Quarterly Journal of Economics*, 114(4), 1243-1284.
- Alesina, A., Devleeschauwer, A., Easterly, W., Kurlat, S., & Wacziarg, R. (2003). Fractionalization. *Journal of Economic Growth*, 8(2), 155-194.
- Alexander, A. C., & Ravlik, M. (2015, September). Responsiveness to women's interests as a quality of government mechanism: A global analysis of women's presence in national legislatures and anti-trafficking enforcement. In *American Political Science Association's Annual Meeting, San Francisco*.
- Banerjee, A. V., & Pande, R. (2007). Parochial politics: Ethnic preferences and politician corruption. *Vol. 2007*
- Barker, F., & Coffé, H. (2017). Representing Diversity in Mixed Electoral Systems: The Case of New Zealand. *Parliamentary Affairs*, 71(3), 603-632.
- Bauhr, M., & Charron, N. (2018). Insider or Outsider? Grand Corruption and Electoral Accountability. *Comparative Political Studies*, 51(4), 415-446.
- Bauhr, Monika, Charron, Nicholas, & Wängnerud, Lena. (2018). Exclusion or interests? Why females in elected office reduce petty and grand corruption. *European Journal Of Political Research*, European Journal of Political Research, 2018.
- Brottsförebyggande Rådet. (2013). Den anmälda korruptionen i Sverige: Struktur, riskfaktorer och motåtgärder. Stockholm: Elanders 2013.
- Charron, Nicholas, Dijkstra, Lewis, & Lapuente, Victor. (2015). *Mapping Quality of Government in the European Union: A Study of National and Sub-National Variation*.

Charron, Nicholas, Victor Lapuente & Bo Rothstein. (2018). Mapping the Quality of Government in Europe (SIEPS report 2018:2). Stockholm Swedish Institute for European Policy Studies.

Cheng, C., & Tavits, M. (2011). Informal influences in selecting female political candidates. *Political Research Quarterly*, 64(2), 460-471.

Conseil de la Vallée. (2018). Loi constitutionnelle n° 4 du 26 février 1948. Hämtad 2019-03-11 från <http://www.consiglio.regione.vda.it/fr/app/statuto>

Dahlström, C., & Sundell, A. (2013). Impartiality and corruption in Sweden. *QoG Working Paper Series*, 2013(14), 14.

Dancygier, R. M., Lindgren, K. O., Oskarsson, S., & Vernby, K. (2015). Why are immigrants underrepresented in politics? Evidence from Sweden. *American Political Science Review*, 109(4), s703-724.

Del Monte, A., & Papagni, E. (2007). The determinants of corruption in Italy: Regional panel data analysis. *European Journal of Political Economy*, 23(2), 379-396.

Dollar, D., Fisman, R., & Gatti, R. (2001). Are women really the “fairer” sex? Corruption and women in government. *Journal of Economic Behavior & Organization*, 46(4), 423-429.

Easterly, W., & Levine, R. (1997). Africa's growth tragedy: policies and ethnic divisions. *The quarterly journal of economics*, 112(4), 1203-1250.

Esaiasson, P. (2017). Gilljam, Mikael. Oscarsson, Henrik. Towns. *Ann. Wängnerud, Lena. Metodpraktikan–Konsten att studera samhälle, individ och marknad*, 5. Stockholm: Wolters Kluwer.

Esarey, J., & Chirillo, G. (2013). “Fairer sex” or purity myth? Corruption, gender, and institutional context. *Politics & Gender*, 9(4), 361-389.

Gilljam, M., Karlsson, D., & Sundell, A. (2010). *Politik på hemmaplan. Tiotusen fullmäktigeledamöter tycker om politik och demokrati*. SKL Kommentus.

Glaeser, E. L., & Saks, R. E. (2006). Corruption in america. *Journal of public Economics*, 90(6-7), 1053-1072.

Goetz, A. M. (2007). Political cleaners: Women as the new anti-corruption force?. *Development and Change*, 38(1), 87-105.

Gokcekus, O., & Bengyak, K. (2015). *Peculiar dynamics of corruption: religion, gender, EU membership, and others*.

Gokcekus, O., & Mukherjee, R. (2004). Gender and corruption in the public sector. *Global Corruption Report 2004*.

Karlsson, D. & Gilljam, M. (red). (2014): Svenska politiker. Om de folkvalda i riksdag, landsting och kommun. Stockholm: Santérus förlag.

Kaufmann, D., Kraay, A., & Zoido-Lobaton, P. (1999). *Aggregating governance indicators* (Vol. 2195). World Bank publications.

Kittilson, M. C., & Tate, K. (2004). Political parties, minorities and elected office: comparing opportunities for inclusion in the US and Britain.

La Porta, R., Lopez-de-Silanes, F., Shleifer, A., & Vishny, R. (1999). The quality of government. *The Journal of Law, Economics, and Organization*, 15(1), 222-279.

Lipset, S. M. (1959). Some social requisites of democracy: Economic development and political legitimacy. *American political science review*, 53(1), 69-105.

Mauro, P. (1995). Corruption and growth. *The quarterly journal of economics*, 110(3), 681-712.

Mocan, N. (2004). *What determines corruption? International evidence from micro data* (No. w10460). National Bureau of Economic Research.

Nationalencyklopedin. (2019). Etnisk minoritet. Hämtad 2019-04-30 från:
<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/enkel/etnisk-minoritet>

Pallaver, G. (2008). South Tyrol's Consociational Democracy: between Political Claim and Social Reality. In *Tolerance through Law* (pp. 301-327). Brill Nijhoff.

Putnam, R. D., Leonardi, R., & Nanetti, R. Y. (1994). *Making democracy work: Civic traditions in modern Italy*. Princeton university press.

Rothstein, B. O., & Teorell, J. A. (2008). What is quality of government? A theory of impartial government institutions. *Governance*, 21(2), 165-190.

Shleifer, A., & Vishny, R. W. (1993). Corruption. *The quarterly journal of economics*, 108(3), 599-617.

Socialstyrelsen. (2018). Statistik om ekonomiskt bistånd 2017. Stockholm. Hämtad 2019-03-11 från: <https://www.socialstyrelsen.se/Lists/Artikelkatalog/Attachments/21166/2018-11-12.pdf>

Statistiska centralbyrån. (2019). Arbetslöshet i Sverige. Stockholm. Hämtad 2019-03-11 från <https://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/samhallets-ekonomi/arbetsloshet-i-sverige/>

Stats NZ. (2013). 2013 Census information by variable. Hämtad 2019-05-02 från:
<http://archive.stats.govt.nz/Census/2013-census/info-about-2013-census-data/information-by-variable/ethnicity.aspx>

Stock, J. H., & Watson, M. W. (2015). *Introduction to econometrics*.

Swamy, A., Knack, S., Lee, Y., & Azfar, O. (2001). Gender and corruption. *Journal of development economics*, 64(1), 25-55.

The World Bank. (2018). Combating Corruption. Hämtad 2019-05-11 från <http://www.worldbank.org/en/topic/governance/brief/anti-corruption>

Tittle, C. R. (1980). *Sanctions and social deviance: The question of deterrence*. New York: Praeger.

Transparency International. (2019). Corruption perception index 2018. Hämtad 2019-05-13 från <https://www.transparency.org/cpi2018>

Treisman, D. (2000). The causes of corruption: a cross-national study. *Journal of public economics*, 76(3), 399-457.

Vanhanen, T. (1991). *Politics of ethnic nepotism: India as an example*. Sterling Pub Private Ltd.

Vanhanen, T. (1999). Domestic ethnic conflict and ethnic nepotism: A comparative analysis. *Journal of Peace Research*, 36(1), 55-73.

Watson, D., & Moreland, A. (2014). Perceptions of Corruption and the Dynamics of Women's Representation. *Politics & Gender*, 10(3), 392-412.

Westerlund, J. (2005). *Introduktion till ekonometri*. Lund: Studentlitteratur AB.

Wooldridge, J. M. (2015). *Introductory econometrics: A modern approach*. Nelson Education.